

Mál nr. 339/2017**M
og
vátryggingafélagið V v/ sjúklingatryggingar.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna lækni meðferðar og sjúkdómsgreiningar vegna sjúkdómseinkenna í augum.****Gögn.**

Málskot, móttakið 26.10.2017, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 6.11.2017.

Málsatvik.

Við sjónsviðsmælingu í júní 2013 greindist M með mikinn sjónsviðsskaða til hægri á hægri auga og hægri megin og neðan til á vinstra auga auk þess sem sjónsviðsskaðinn innihélt sjónmiðju á vinstra auga sem skýrði sjóndepru þeim megin. Sjónsviðsskaði þessi benti til fyrirferðaraukningar nálægt heiladingli og við segulómun (MRI) með „gadolinium“ greindist stórt heiladingulsæxli sem vaxið var út fyrir „sella turcica“. M gekkst strax í kjölfarið undir lækni meðferð á vegum sérfræðinga í innkirtlasjúkdómum og taugaskurðlækningum og svaraði hann meðferðinni vel og æxlið minnkaði. Sjónsvið batnaði einnig mjög, sjónsvið til hægri mun hafa orðið eðlilegt, en eftir situr nokkur sjónsviðsskerðing niður og til vinstri á vinstra auga, þó ekki alger sjónsviðsskerðing eins og áður hafði verið. Augnskoðun reyndist eðlileg, „en hann er þó með mildan fólva á sjóntaug á vinstra auga sem samsvarar sjónsviðsskerðingunni sem eftir er“, eins og segir í fyrirliggjandi vottorði þess augnlæknis sem annaðist fyrrgreinda sjónsviðsmælingu.

Áður en heiladingulsæxlið greindist mun M hafa um nokkurra ára skeið verið til lækni meðferðar hjá A augnlækni. Telur M að eftirlit og skoðun af hálfu A hafi ekki verið eins og best væri á kosið þar eð hann hefði ekki orðið fyrir sjónsviðsskerðingu hefði æxlið uppgötvast fyrr. Ábendingar hafi verið fyrir betra eftirliti og því verið hægt að koma í veg fyrir sjónsviðsskerðinguna með viðeigandi ráðstöfunum fyrr. Telur M að hann eigi rétt til bóta úr sjúklingatryggingu sem A hefur í gildi hjá V með vísan til 1. tölul. 2. gr. laga nr. 111/2000 um sjúklingatryggingu.

V hefur hafnað bótaskyldu úr sjúklingatryggingunni og hefur í þeim efnum vísað til greinargerðar A sem félagið kveðst hafa undir höndum. Samkvæmt þeirri greinargerð mun M fyrst hafa komið til skoðunar hjá A í september 2005 eftir að hafa í mánuðinum áður verið skoðaður m.a. af tauglæknum á bráðadeild Landspítala háskólasjúkrahúss vegna sjóntruflana. Við þá skoðun staðfesti A að M væri þá með eðlilega sjón, með væga „depression“ í sjónsviði vinstra auga og sjónsvið á hægri auga væri eðlilegt. Sjúkdómseinkenni þessi voru talin vera vegna bjúgs í sjónhimnu. M mun hafa leitað að nýju á bráðadeild Landspítalans á nýársdag 2006 vegna „sama skugga“ og var þá talið að þetta mætti rekja til sjónhimnubjúgs og afleiðinga hans en ekki frá heila eða vegna æxlis. Þremur dögum síðar hafi M verið á ný skoðaður af A. Þá hafi aðeins aukinn „partial skuggi“ verið vinstra megin, en einungis væg „depression“ og að teknu tilliti til breytileika milli prófanna hafi verið um ómarktæka breytingu að ræða. Sjónsvið á hægri auga hafi áfram verið eðlilegt. Hafi A fylgt M eftir og við skoðun í júní 2007 hafi einkenni verið minni og í nóvember sama árs enn betri. Við skoðun í ágúst 2009 hafi sjón M verið talin eðlileg og vottað fyrir sama skugga í sjónsviðinu við miðju auga. Við eftirlit í janúar 2012 hafi sjón enn verið eðlileg en áfram með skugga í sjónsviðinu sem fyrr. Engin breyting hafi orðið á einkennum hans í sjó ár og hafi hann verið hvattur til að koma ef breyting yrði á. Veturinn 2012-2013 hafi farið að bera á versnandi einkennum og í kjölfar þess hafi hann svo leitað til þess augnlæknis sem framkvæmdi sjónsviðsmælinguna í júní 2013 og fyrr er getið og í framhaldi þess hafi æxlið við heiladingul greinst.

Álit.

Samkvæmt 1. gr. laga nr. 111/2000 um sjúklingatryggingu eiga sjúklingar, sbr. 2. gr. laga um réttindi sjúklinga, sem verða fyrir líkamlegu eða geðrænu tjóni hér á landi í tengslum við rannsókn eða sjúkdómsmeðferð m.a. hjá heilbrigðisstarfsmanni sem starfar sjálfstætt og hlotið hefur löggildingu landlæknis til starfans, rétt til bóta samkvæmt lögunum. Samkvæmt 1. tölul. 2. gr. laganna skal greiða bætur án tillits til þess hvort einhver ber skaðabótaábyrgð samkvæmt reglum skaðabótaréttarins, enda megi að öllum líkindum ætla að komast hefði mátt hjá tjóni ef rannsókn eða meðferð við þær aðstæður sem um ræðir hefði verið hagað eins vel og unnt hefði verið og í samræmi við þekkingu og reynslu á viðkomandi sviði.

Engin læknisfræðileg gögn liggja fyrir í málinu, svo sem matsgerðir matsmanna, sem sýna fram á að heiladingulsæxli það sem greindist hjá M um mitt ár 2013 hafi að öllum líkindum mátt greina fyrr en raunin var og þannig komast hjá þeim augnskaða sem M býr við. Verður samkvæmt þessu að telja ósannað að stofnast hafi réttur til bóta úr sjúklingatryggingunni á grundvelli 1. tölul. 2. gr. laganna um sjúklingatryggingu. Þá verður heldur ekki séð af gögnum málsins að réttur til bóta hafi stofnast samkvæmt öðrum töluliðum umræddrar lagagreinar. Við svo búið á M ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu hjá V.

Reykjavík, 12. desember 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.